

Full diocesà

21 de setembre del 2014

p4 —Promulgat el nou Pla Diocesà

p8 —L'alegria d'evangelitzar

Un nou curs de catequesi

Comencem un nou curs a les nostres parròquies i un dels eixos principals de la nostra vida pastoral serà la catequesi. Quants esforços i hores no dediquem a la catequesi en les nostres parròquies! Això pot provocar una certa frustració quan no obtenim els fruits esperats o quan pensem en tants que han passat i no hem tornat a veure.

Però també ens demana dues actituds: tornar a començar amb nou ardor; tornar a pregar per nosaltres, com a anunciadors de l'Evangeli, i pels qui rebran l'anunci; tornar a llançar les xarxes encara que no hàgim pescat res.

Però també cal que ens preguntem: com crear una catequesi en clau més missionera, de primer anunci, kerigmàtica, com ens demana el Papa (*Evangelii gaudium*, 163-167).

I alhora tenim nous reptes: la vocació de catequistes joves que visquin la fe, i la consciència viva que tota la vida és catequesi, especialment en el si de la família, que és on l'infant es desperta al sentit de Déu. La catequesi en el dia a dia no tindrà una sala i una programació, però sí que tindrà el testimoniatge afectiu de la fe en Jesús, l'eucaristia, la pregària i l'actitud cristiana en la vida quotidiana. En aquesta catequesi sol ser molt important l'aportació dels avis. La seva saviesa i el seu sentit religiós són, moltes vegades, decisius per a afavorir un clima veritablement cristià.

Catequesi... Vine i ho veuras!

«Els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers»

Diumenge XXV durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. (55,6-9)

Salm responsorial

El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.
(Salm 144)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Germans, tant si surto amb vida d'aquesta presó com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que mentre continua la meva vida puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meva vida corporal.

Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangelí del Crist.
(1,20c-24,27a)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meva vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meva vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'en-

carregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meva? Tens enveja perquè jo sóc generós?

»Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers.»
(20,1-16a)

«Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins»

El valor del temps

Mn. Marc Majà i Guiu

Vivim en tensió entre el present i el futur, tal com ens ensenya avui l'Escriptura. L'apòstol Pau ens ho diu claríssimament: «d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist [...]; però, d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meva vida corporal». Vet aquí la tensió: sant Pau desitja ja el futur (la vida eterna, el cel, amb Déu), però, simultàniament, reconeix la importància de continuar en el món present a fi de treballar a favor de l'Evangeli.

Jesús també parla d'aquesta sana tensió entre el present i el futur. Però ho fa introduint-hi un matís fonamental: la misericòrdia de Déu, les seves gràcies que tothom se salvi. En efecte, el present és la vida diària, en la qual Déu s'acosta a cadascú, allà on es troba («a la plaça» de la vida), per cridar-lo a treballar pel Regne, a viure com a fill seu, a col·laborar amb la pau i la justícia. El futur, en canvi, és la glòria del cel («paga'ls el jornal»). Quin és el matís que hi afegeix Jesús? El bon Mestre subratlla, en la paràbola dels treballadors cridats a diferents hores, la generositat del Pare del cel, que no es mou amb criteris calculadors a l'hora salvar els seus fills, sinó que espera només que lliurement l'acullin, el reconguin i l'acceptin. Ni més ni menys. I això no pas perquè l'ésser humà ajorni astutament la seva conversió, abusant de la seva llibertat (malament aniríem!), sinó perquè, descobrint l'immens amor de Déu, es converteixi a ell i hi col·labori ja en el present d'aquest món.

La imatge

Tapís de la paràbola dels obrers de la vinya, detall. Catedral de Zamora.

Jesús vol fer-nos comprendre que la misericòrdia de Déu està per damunt dels nostres estrets criteris. A més, la vinya del Senyor no és aliena, sinó que és la nostra vinya: alegrem-nos quan veiem que d'altres s'hi van incorporant.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

21 diumenge XXV de durant l'any / Cicle A

—Sant Mateu, apòstol i evangelista
Isaïes 55,6-9 / Salm 144 / Filipencs 1,20c-24.27a / Mateu 20,1-16a

22 dilluns

—Sant Maurici, màrtir
Proverbis 3,27-34 / Salm 14 / Lluc 8,16-18

23 dimarts

—Sant Pius de Pietrelcina (1887-1968)
—Santa Tecla, verge i màrtir
—Sant Constanci, màrtir (s.V)
Proverbis 21,1-6.10-13 / Salm 118 / Lluc 8,19-21

24 dimecres

—La Mare de Déu de la Mercè
—Sant Gerard, bisbe (980-1043)
Proverbis 30,5-9 / Salm 118 / Lluc 9,1-6

25 dijous

—Sant Dalmau Moner (1291-1341)
Eclesiastès 1,2-11 / Salm 89 / Lluc 9,7-9

26 divendres

—Sant Cosme i sant Damià, màrtirs (*304)
—Sant Nil, abat (*1004)
Eclesiastès 3,1-11 / Salm 143 / Lluc 9,18-22

27 dissabte

—Sant Vicenç de Paül, prevere (1580-1660)
—Santa Judit
Eclesiastès 11,9-12,8 / Salm 89 / Lluc 9,43b-45

Promulgat el Pla Diocesà de Pastoral en una gran celebració a la catedral

Redacció

El bisbe Romà Casanova va promulgar el Pla Diocesà de Pastoral 2014-2019 el propassat diumenge dia 14 en una celebració eucarística que va tenir lloc a la catedral de Vic coincidint amb la Jornada Diocesana d'inici de curs.

Al matí havia tingut lloc al Seminari una presentació del pla a un grup de laics, a càrrec del secretari-canceller, David Gómez, i el prestigiós formador Vitor Küppers.

Un nou paradigma de societat

La celebració de la tarda va comptar amb una notable presència de fidels, que van escoltar les paraules del seu Pastor, les quals servien per a contextualitzar el nou programa pastoral de la diòcesi per als pròxims anys: «Hi ha moltes persones, moltíssimes, que no són pas lluny de nosaltres i

que no coneixen Jesús i el seu Evangelí. I d'aquests, àdhuc, molts són batejats que no coneixen suficientment la fe i no viuen l'alegria de l'Evangelí. La buidor, el sense-sentit de la vida, la tristesa, la soledat són presents en el cor de molts germans nostres. El desert es va apoderant del cor de les persones que no troben raons profundes per a viure i estimar, per a lluitar i esperar.»

Aquest nou paradigma de societat demana una aventura missionera a la nostra diòcesi: «una nova evangelització en què no ha de restar cap perifèria en la qual no sigui anunciat l'evangelí. Tots nosaltres, tots i cada un dels nostres germans cristians de la nostra diòcesi, han de sentir-se urgits a viure, al mateix temps, ser deixebles i missioners».

Rebre el pla amb esperit de comunió diocesana

Al final de la celebració el bisbe va fer la promulgació del nou pla. Abans havia beneït una creu missionera que presidirà els principals actes que es faran al bisbat els pròxims anys.

Recés diocesà de la Renovació Carismàtica

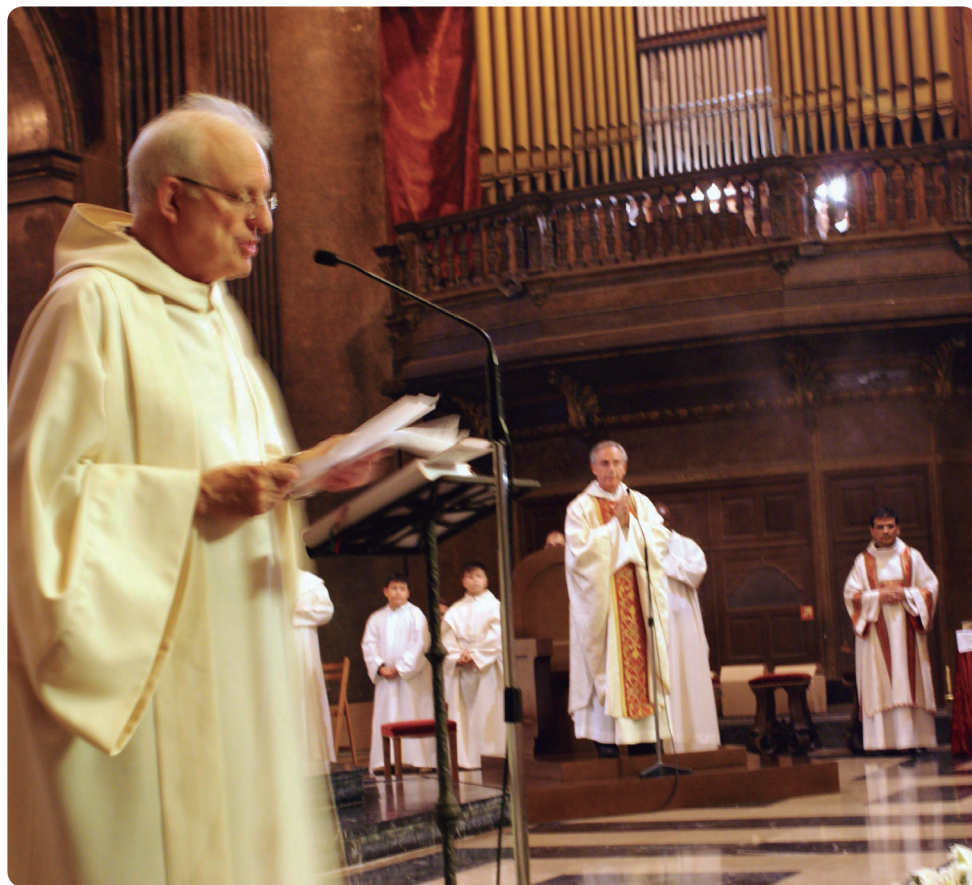
El proper dissabte 25 d'octubre tindrà lloc aquest recés a l'església parroquial de la Soledat d'Igualada, amb el títol "Units en l'Esperit". Comptarà amb la presència de Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic.

5 —notícies del bisbat

En la presentació, Mons. Romà Casanova, afirmà que «en l'elaboració d'aquest Pla Diocesà de Pastoral es fa present el treball i la col·laboració dels llocs de comunió diocesana: el Consell Presbiteral, el Consell Diocesà de Pastoral, així com també, i d'una manera especial per intensa i generosa, dels arxiprestos i del Consell Episcopal. A tots els membres de l'Església, tant personalment com en grup, es va demanar la col·laboració. Molts heu estat els qui heu fet aportacions que han enriquit aquest pla amb aspectes importants».

El Pla Diocesà és la recepció que es fa al bisbat de l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* del papa Francesc, amb un intent d'aplicació diocesana. El bisbe va demanar que tothom tingui el «cor obert a la comunió diocesana: anar sols sí que permet anar més ràpid. Però qui vulgui caminar més lluny ho ha de fer en unitat amb els altres. En l'Església això és més que evident. El qui porta l'Església és l'Esperit Sant i ell és l'Esperit de la comunió i la unitat en la diversitat i la pluralitat. Un pla diocesà de pastoral és un lloc de comunió, on ens trobem tots per fer camí junts. No vol prendre res de lícit del que hi ha en nosaltres i en la nostra manera d'actuar; però sí que ens convida a ser capaços de trobar-nos en allò que la nostra Església es proposa de fer».

El principal objectiu del Pla Diocesà
Segons el bisbe, és «l'alegria d'evangelitzar, redescobrir-nos tots nosaltres com el que som: deixebles missioners. Ser deixeble de Crist està unit indissolublement a ser, al mateix temps, missioner, evangelitzador. Però hem d'ajudar-nos els uns als altres a ser el que som. Aquest Pla Diocesà ens llança el repte de posar-nos tots del tot

a ser el que som: deixebles i evangelitzadors. És clar que ho som. Alguns ho sou, i molt. I en dono gràcies a Déu. Però ho hem de ser tots més i més, amb el testimoniatge de la vida i de la paraula clara i explícita. No podem quedar-nos amb la perspectiva de la derrota, de la desesperança. En cal llançar-nos a una perspectiva de creixement. L'Església engendra cada dia l'Església. L'Església, tots i cada un de nosaltres, hem de ser de veritat missioners i evangelitzadors».

Acabada la missa, van rebre el pla un grup de laics i els arxiprestos, que el van repartir a tots els presents. El bisbe el va lliurar a cada un dels concelebrants i després es va dirigir al final de la catedral, on va saludar els fidels. Un pïscolabis a la plaça va posar fi a la jornada.

Una Església en sortida missionera
El text del pla, magníficament enquadernat, i amb una imatge de la portada

de Ramon Pou Rius, arribarà pròximament a les parròquies. Després de la presentació i promulgació, que és el text que el bisbe va llegir diumenge passat, el pla ofereix un itinerari que es perllonga fins a l'any 2019.

Curs 2014-15: sota el lema «Deixebles missioners», ens proposarem la renovació de l'Església diocesana de Vic en clau d'evangelització.

Curs 2015-16: «Comparteix la teva fe». Tu a tu de l'evangelització: la caritat primera és donar l'Evangelí!

Curs 2016-17: «La bellesa de la família». L'Evangelí de la família i l'evangelització de la família.

Curs 2017-18: «Jesús, llum dels pobles». L'evangelització de la societat a través de la cultura.

Curs 2018-19: «Tots som enviats». Sortim a oferir a tothom la vida de Jesucrist.

Algunes qüestions sobre la catequesi

Redacció

Jo no sóc practicant i el meu fill no està batejat. Ell voldria anar a catequesi. El puc inscriure?

La catequesi està oberta a tots els infants, adolescents i joves... També als qui no estan batejats i fins i tot si els seus pares no estan batejats. El mateix infant pot demanar rebre el baptisme si ho desitja.

Si inscric el meu fill a la catequesi no li estic permetent d'escollir lliurement la seva religió?

Quan un nen és petit són els pares els qui escullen el millor per a ell. Ajudar-lo a conèixer millor Jesús no el fa menys lliure. Quan sigui gran, ell mateix podrà decidir.

Què li aportarà anar a catequesi?

El vostre fill descobrirà l'amor de Déu per tots els homes i dones. Coneixerà millor Jesús, aprendrà a caminar amb ell. La seva manera de veure els altres i el món que ens envolta canviarà. Tal com el cos i la intel·ligència van creixent, també anirà creixent la seva vida de fe.

Amb quins adults es trobarà el meu fill a la catequesi?

Tot el curs l'acompanyarà un catequista o una catequista responsable del grup. També es trobarà amb el sacerdot o sacerdots de la parròquia, especialment en les celebracions, i amb altres membres de la comunitat parroquial.

El meu fill fa moltes activitats: música, anglès, basquet... Afegir-hi la catequesi no és una mica massa?

És cert que els nois i noies tenen el temps molt ocupat, però la catequesi és diferent. No suposa esforç físic, no hi ha nota ni és competitiva... És un lloc de trobada, un espai on poden parlar i reflexionar sobre la vida i les

grans preguntes que ens preocupen.

Què farà a catequesi?

Les activitats són variades. Escoltarà la Paraula de Déu, llegirà el catecisme, cantarà, veurà DVDs, pregarà i conviurà amb els altres, celebrarà l'eucaristia... Hi ha moltes maneres d'acostar-se a Jesús i conèixer-lo millor.

El meu fill té 10 anys i encara no ha anat mai a catequesi. És massa gran?

Mai no és massa tard. Els responsables de la catequesi el posaran en el grup adequat a la seva edat.

Puc inscriure'l a catequesi si té alguna deficiència física o psíquica?

La fe cristiana s'ofereix a tots. Segons el tipus de deficiència, el vostre fill anirà a un grup o a un altre; en diverses parròquies hi ha grups de catequesi adaptada a les seves necessitats. Els mitjans pedagògics són diferents, però el missatge és el mateix. A Catalunya hi ha uns materials propis elaborats per a aquests infants.

Cal pagar per a inscriure's?

Es demana una petita contribució en el moment de la inscripció. Aquests diners serveixen per a proveir els infants del catecisme i del quadern que faran servir durant l'any; també ajuden a la formació dels catequistes i al manteniment dels locals parroquials. Els catequistes, però, són voluntaris, no reben cap sou.

Versió original extreta de «*Vos questions sur le catéchisme. Carnet spécial parents*», Bayard Editions.

L'article

El sínode de la família a l'octubre

Mons. José Gomez, arquebisbe de Los Ángeles

A mesura que l'estiu va acabant i ens endinsem en la tardor, retornem la nostra pregària i reflexió a la reunió dels bisbes del món que el Papa Francesc va convocar del 5 al 19 d'octubre a Roma.

L'Assemblea General Extraordinària del Sínode dels Bisbes abordarà el tema: 'Desafiaments pastorals per a la família en el context de l'evangelització'. Una de les prioritats del Sant Pare és enfortir i restaurar les famílies com a base natural de la societat. El proper sínode extraordinari serà seguit en 2015, per un sínode ordinari sobre la família i per una Trobada Mundial de les Famílies, que tindrà lloc a Filadèlfia.

La família és la base fonamental de cadascuna de les nostres vides

La família és el lloc on aprenem el nostre nom i on es formen la nostra personalitat i valors. És el lloc on aprenem a resar i a compartir els nostres pensaments i emocions. On aprenem a donar i rebre amor, a fer sacrificis i a conviure malgrat les nostres diferències. La família és el lloc on joves i vells arriben a conèixer la seva dignitat i valor i on comparteixen les seves vides i cuiden uns dels altres, sobretot en temps de debilitat i vulnerabilitat.

La família és també el fonament sobre el qual tota societat està construïda i és el vincle natural que manté unida a tota societat. I la família és la forma natural de l'Església, en la qual descobrim la nostra identitat com a fills de Déu i germans i germanes uns d'uns altres.

No obstant això, sabem que les famílies s'enfronten a molts desafiaments en l'actualitat. Moltes estan passant per moments difícils. Moltes estan angoixades per la pobresa, la violència, les malalties i altres dificultats. Moltes famílies estan patint i estan fracturades.

Com va dir el Papa Francesc, en els nostres temps, la família està experimentant una profunda crisi cultural.

Existeix una confusió generalitzada sobre el significat del matrimoni, de la família i de les nostres obligacions envers els nens en la nostra societat. El creixent secularisme, l'èmfasi en l'individualisme i l'estil de vida consumista de la nostra societat estan fent que sigui més difícil per a les persones assumir compromisos i formar relacions duradores. Amb una freqüència cada vegada major, la família, en la nostra cultura, no és valorada o és alguna cosa que es pren com un fet.

Per tant, aquest Sínode és molt important. Hem de pregar pels bisbes i pel Sant Pare mentre es preparen per tractar aquest gran tema de la família en el nostre temps.

El llibre

L'impacte del Papa Francesc

Bernabé Dalmau

El llibre és especialment interessant perquè explica la manera de fer del personatge i les seves conviccions més profundes. Malgrat que els mitjans gairebé cada dia ens parlen del papa Francesc, no sempre en donen una visió completa.

Les paraules i els gestos del papa Francesc continuen cada dia al primer pla del noticiari mundial i impacten per la proximitat que mostra a transmetre el seu missatge. El llibre indaga les motivacions profundes del Papa.

Bernabé Dalmau (Igualada, 1944) és monjo de Montserrat, llicenciat i teologia i dret canònic, director de la revista 'Documents d'Església' i traductor al català dels principals textos eclesials dels últims vint anys. Expert en litúrgia ha publicat obres de divulgació i és actiu col·laborador en l'activitat litúrgica de les diòcesis catalanes.

L'alegria d'evangelitzar

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'alegria d'evangelitzar és el títol del nou Pla Diocesà de Pastoral. A les parròquies va arribant aquests dies el llibre on s'exposa aquest nostre pla pastoral. Tots l'hem de tenir a les nostres mans i fer-ne objecte de pregària, reflexió i estudi. Certament que un pla diocesà de pastoral no és un llibre, sinó uns objectius i accions que, personalment i comunitàriament, anirem fent nostres i després desenvolupant durant el quinquenni d'aquest pla. Ara ens pertoca a tots fer que la lletra es faci vida per a experimentar l'alegria d'evangelitzar.

El subtítol del pla és una *Església en sortida missionera*. Aquesta és la invitació que ens fa el papa Francesc en l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*. El seu desig i el seu programa per a tota l'Església és una Església en sortida, anant a trobar-se amb tots els homes per portar-los l'alegria de l'Evangelí. La nostra Església diocesana de Vic acull amb aquesta pla el desig del Sant Pare i es vol llançar a l'aventura missionera, essent més i més evangelitzadora. Els reptes i desafiaments que tenim al davant per a portar a terme la sortida missionera són grans, tant en el món, amb els seus signes bons d'obertura a l'evangelí i els signes de tancament, com dins les nostres comunitats i en tota la diòcesi. Però també n'hi ha en el cor de tots nosaltres. És tan fàcil caure en el pessimisme i en el desencís i en el parany de no complicar-nos la vida! Però ens hem de dir els uns als altres: «Que ningú no ens prengui l'alegria d'evangelitzar!» Perquè l'evangelitzador és el primer beneficiat de l'experiència de la salvació: enmig de les dificultats experimenta la joia de l'amor de Déu i descobreix el veritable dinamisme de creixement personal i de fe. La vida va madurant a mesura que la donem als altres.

Els evangelitzadors que el Senyor vol som tots i cada un de nosaltres. Ningú no pot sentir-se exclòs d'aquesta

crida missionera, ja que només un pot ser cristià essent al mateix temps deixeble i missioner. Ho hem de ser amb la pregària, cada dia més intercessora. Ho hem de ser amb formació específicament evangelitzadora. Ho hem de ser amb l'adoració eucarística, perquè el lligam entre evangelització i adoració és ben fort. Ho hem de ser amb la pregària a l'Esperit Sant, perquè ens faci descobrir nous camins per a arribar als nostres germans. Ho hem de ser amb el cor ple de caritat vers les necessitats dels nostres germans, tant materials, com morals, com espirituals.

